

hvad der er foregaaet i dette Udvalg, men ogsaa i et andet Udvalg, for hvilket jeg har den Ære at være Formand. Dette Udvalg har Universitetets og den polytekniske Lærestalts Lønninger og forskellige andre Love til Behandling, deriblandt Lønningsloven for Bibliotekerne. Det ærede Medlem tillod sig der at meddele Tinget, at der ikke var afholdt et eneste Møde om Biblioteksagen. Jeg tillod mig straks at afbryde ham med, at det var ikke rigtigt. Det ærede Medlem fastholdt imidlertid sin Udtalelse, og det forbauser mig i høj Grad, thi vi have holdt Møde om denne Sag, som det vil fremgaa af Udvalgsprotokollen, og endvidere have vi i det Møde, vi holdt, besluttet at affende en Skrivelse til Ministeriet, hvorpaa vi nu have faaet et Svar fra Ministeriet, som vil komme til Behandling i det Møde, som Udvalget skal holde i Morgen. Det forekommer mig, at det er temmelig dristigt af et Medlem af Udvalget at sige i Tinget, at der ikke er afholdt et eneste Møde i denne Sag, naar der er sket det, jeg her har oplyst.

Bluhme: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, som her er ført om Arbejderne i Udvalget; jeg tror, at vi efterhaanden have uddebatteret det Spørgsmaal, og i hvert Fald har jeg antaget, at Udvalgenes Arbejder egentlig ikke skulde være Genstand for Forhandling i Salen. — Med Hensyn til selve Spørgsmaalet kan jeg ikke forstaa, at Tinget kan gaa med til at bevilge den forlangte Forøgelse af Embedsmænd. Ganske vist foreligger der jo et Præcedens, som kan være ubehageligt for det høje Ting, nemlig det Forslag, som vi behandlede for et Par Dage siden, ved hvilket vi vedtog at forøge Antallet af Jurisdiktioner i Ribe Amt med en Jurisdiktion med tilhørende Embedsmænd. Den ærede Ordfører ansførte dette som en Grund for ogsaa at bevilge denne Embedsmand (Afbrydelse af Ordføreren)... ja, saa har jeg misforstaaet den ærede Ordfører; jeg forstod, at han ansførte det saaledes, saa har jeg altsaa taget fejl; men i hvert Fald mener jeg, at efter at vi ere gaaede til at bevilge en Embedsmand der uden Nødvendighed, og uden at der foreligger nogen som helst Grund derfor, og efter at, jeg tror, det er blevet en alminde-

lig Følelse blandt Tingets Medlemmer, at man helst burde have ladet være at bevilge denne Forøgelse af Embedsmænd i Ribe Amt, saa synes jeg ikke, der er Grund til at tage denne Vedtagen som Præcedens og gaa videre ad samme Bane. Den ærede Ordfører henviste ogsaa til Loven om Statsbanedriften — der gaar man jo hen og skaber en stor Del Embedsmænd; ganske vist har man der søgt gennem Forslag fra Flertallets Side eller fra hele Udvalgets Side, som er vedtaget her i Tinget, at begrænse det Antal, som Administrationen har skabt, og til Gengæld har man givet dem højere Lønninger. Et af to bliver Tilfældet: enten bliver Forslaget vedtaget af Landstinget, som Folketinget ønsker det, altsaa med færre Embedsmænd og højere Lønninger — eller det kommer tilbage — hvad der synes at være Udsigt til — med et saa stort Antal Embedsmænd bevilget, som Regeringen har ønsket; men saa vil jeg antage, at Folketinget heller ikke vedtager det. Skulde det imidlertid vedtages af Landstinget i den Form, som Folketinget har givet det: færre Embedsmænd og højere Lønninger, saa kunne vi være sikre paa, at de Lønninger, der er lagte til Grund for Embedsmændene under Statsbanedriften, ville lidt efter lidt blive Norm for alle Ministeriernes Embedsmænd, og det forekommer mig ogsaa derfor, at vi bør være forsigtige med at udvide Antallet af Embedsmænd i Ministerierne; thi det vil sikkert ikke vare længe, inden der kommer Andragender om, at deres Lønninger maa blive bragt i Højde med det, vi have vedtaget for Jærnbane-Embedsmændenes Vedkommende. Det Standpunkt, vi hidtil have taget over for Ministerierne, har jo været at kæmpe for Indskrænkning af Embedsmændenes Antal, selv om man gik til højere Lønninger; men det, vi vedtog forleden og nu forhandle om her, er at forøge Embedsmændenes Antal, uden at der er paavist nogen Grund derfor; thi hvis der skulde paavises en Grund for Nødvendigheden af at udvide Antallet af Embedsmænd for eet Ministeriums Vedkommende, saa maa vi dog vide, om de nuværende Embedsmænd ogsaa virkelig have en saadan Arbejdstid, som kan forlanges af en Embedsmand. For Djebliffet er Arbejdstiden i Kultusministeriet som i de andre Ministerier fra Kl. 1 til 4